

JAK JSEM SE TAM DOSTAL, MAMI?

Pondělí, 12. července 2010

Nečekejte, že jim to vysvětlí kamarádi, nebo že je na prahu puberty poučí otec. Pájde to mnohem dříve. Budiže vás útuchou, že obvykle v obráceném pořadí. Takže nejprve "jak jsem se dostal ven" a teprve poté "jak jsem se dostal dovnitř." Jsem zastánkyní pravdivého informování a navíc, nerada bych, aby na tom moje děti byly podobně jako já.

Tedy, že by si ješvřel v deseti letech myslely, že k plození dětí dochází výhradně po svatbě jakýmsi samoopo-
procesem. To není výtkou směrem k mým rodičům. Nepochybuji o tom, že by mi maminka byla věchno vysvětlila,
kdybych se bývala více ptala. Ale já byla v těchto ohledech dost výrazně a dost dlouho jakási zamrzlá...Každopádně
domluvili jsme se s mužem, že našim synům nebudeme nic skrývat. Koneckonců máme oba pářodovně
vzdělání a nic fyzického nám není cizí.

Začalo to tím, že našejstarší, tehdy čtyřletý roztomilý chlapeček, sbalil na podolském koupališce
náctiletá dívka a sdělil mi s rozhodností celého muže: "Maminko, já si je ožením obě!" Holky se smíchy málem utopily
a páde mnou vyvstal problém, jak vysvětlit synkovi, že víceženství ve střední Evropě jaksinefrší. Snažila jsem se
krásky monogamního soužití, ale marně. Beru jako úspěch, že se nakonec nerozhodl pro odjezd do Arabských Emirátů,
ale pouze pro život v jakési variantě švédské trojky. Nedokázala jsem ho totiž páesvědit, že jeho vyvolené
plánem na společnou domácnost zřejmě nebudou nadšený ("A proč, mami?"), ani že místní úřady mu dva sá
prostě nepovolí ("To nevádí, já budu mít jednu na doma a jednu do práce.")

O pár měsíců později, když mi vyrostlo báčho s jeho nejmladším sourozencem, začal logicky uvažovat o t
brásku dostaneme ven. Už je to tady! Ákla jsem si a vysvětlila mu, že miminko si to začne sám. Á bude
dostatečně velké a do bášce se nevejde, bude se snažit vylézt. A já budu moc a moc tlačít a ho vytlačím ve
Následovala chvíle ticha, kdy si Nejstarší mou odpověď rovnal v hlavě. "Ty ho vykáš, mami?" otázal se
pak. Úsměv mi ztuhl na rtech. Musela jsem si páiznat, že pravdivé informování mi asi ješvřel dá zabrat. Páidala j
tedy k výkladu speciální "dírkou na miminka". Samozřejmě, že ji chtěla vidět. Samozřejmě, že jsem mu ji neukázala.
má své hranice.

Když se mimino narodilo, nadešel Ten okamžik. Chvíle, kdy Nejstarší začal bádát nad vznikem života
Faktem je, že mu k tomu trochu napomohl manžel ve snaze jednou pro vždy ukončit diskusi o tom, jak strašně j
rodiče, když jsme ho odmítli vzít k porodu. "Á si udělá vlastní děti!" utnul veškeré dotazy na to, kdy mu
tedy jako umožníme sledovat "vyrození" nějakého nemluvněte. Bylo mi jasné, co bude následovat. "A jak si je udělám?"
Pášel Áas na pohádku O semínku a vajíčku...

Našejstarší tedy ví v necelých šesti letech věchno. Proč, jak, čím i kudy. Nezdá se být
nějak ohromen nebo znechucen. Jediným vedlejším efektem tak je, že nás nutí do produkce dalších
sourozenců, zřejmě aby mohl proces tvorby sledovat v praxi. Doufám, že další vedlejším efektem
nebude to, že se stane ze studijních vodů tatínkem už v šestnácti. Ale zatím to vypadá, že snad ne. Dneska
cestou do školky mi totiž Ákl: "Maminko, já si vezmu za ženu někoho jako ty!" Marcela Hrdoušková